

Herrie om de Haverklap

Blijspel in twee bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HERRIE OM DE HAVERKLAP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personages:

OPOE: mevrouw Haver of ook Opoe Haverklap, de zeer krasse en eigenzinnige bejaarde bewoonster van “DE HAVERKLAP”, nog maar kort ontslagen uit “Bosrust”

SJOERD VAN DER WOUDE: de jonge en onschuldige inbreker, die in Bosrust opgenomen was voor zijn Doornroosje Complex

MARTHA MUYSCH: de jaloerse en hysterische buurvrouw en baasje van hondje Topsy, ze is uit op huis en tuin van Opoe.

RODERICK BASTOGNE: de hooghartige whiskydrinkende buurman, die ook uit is op huis en tuin van Opoe

LOLA PAULOVNA: de wakkere en vaak dappere agente die droomt van een carrière als balletdanseres

HERMAN ZORGDRAGER: de iets minder wakkere en nooit dappere agent, die walgt van luiers en lijken

Dr. POPJE VAN BOVEN: de kolossale directrice van “Bosrust” in wie de hartstocht wakker geworden is

BASTIAAN VANDONDEREN: de opgeblazen commissaris van politie die een stiekeme verhouding heeft met Martha Muysch.

ANNA DE GIER: de manipulerende burgemeester die een stiekeme verhouding heeft met Roderick Bastogne

PIEN VANDONDEREN: de even sportieve als wantrouwige vrouw van de commissaris

Situatie:

De kleine woning, nr 5, van Opoe Haver staat in de hoek van een plein in een provincieplaatsje. In de voorgevel bevindt zich een kozijn met daarin een boven- en onderdeur, een raam met kleine ruitjes, en een naambord met opschrift: "DE HAVERKLAP". Rechts en links zien we van resp. nr. 3 en 7, de wat protserige buurhuizen, de treden en het ruime bordes naar de voordeuren. Deze deuren en de voorgevels van de burens hoeven niet zichtbaar te zijn. Achter de trappartijen verscholen zijn nauwe paadjes naar de grote achtertuin van Opoe Haver. Het op het podium zichtbare voortuintje van nr 5 is een heel klein, door lage struikjes omsloten, perkje met onkruid en hoog gras. Naar de voordeur loopt een klein paadje. Toegangen tot het plein zijn links- en rechtsvoor. Midden op het plein staat een rugloos bankje.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

De liefhebbende buren 1

Heel vroeg op een zonnige zomermorgen. Niemand te zien. Vogels zingen. We horen rechts een voordeur opengaan, een hond slaat aan.

MARTHA: *(uit zicht)* Topsy! Koest. Vrouwtje gaat niet weg. Koest maar... *(Het blaffen stopt)* Braaf zo. *(Op het bordes rechts verschijnt MARTHA in peignoir, ze speurt het plein af)* Kom maar, Bastiaan. Er is geen mens te zien.

BASTIAAN: *(uit zicht)* Echt niemand?

MARTHA: Echt niet.

(BASTIAAN komt op het bordes. Hij draagt, ondanks de zomer, over zijn uniform een overjas waarvan hij de kraag heeft opgeslagen)

BASTIAAN: *(kijkt ook rond)* Bliksems! Wat is het al licht.

MARTHA: Zeven uur en hartje zomer, Bastiaan.

BASTIAAN: Zeven uur? Ik moet er nu snel vandoor.

MARTHA: Lieweling...?

BASTIAAN: Ja?

MARTHA: Kom je vanavond ook? *(helpt hem met dichtknopen van de jas)* Weet je, ik voel me zo veilig bij je. Andere nachten doe ik geen oog dicht. Nu met die inbreker in de buurt... Met jou naast me heb ik eindelijk weer 'ns een nacht goed kunnen slapen.

BASTIAAN: Dat heb ik gemerkt!

MARTHA: Gemerkt?

BASTIAAN: We lagen nauwelijks of je viel als een blok in slaap.

MARTHA: Ach, lieverdje...

BASTIAAN: Naast een blok slapen kan ik thuis wel.

MARTHA: Maar je vrouw is een blok ijs, zeg je altijd.

BASTIAAN: Dat is ook zo. En daarbij is ze zo hard als haar hockeystick.

MARTHA: Arme Bastiaan.

BASTIAAN: En jaloers. Agressief jaloers. We moeten echt voorzichtig zijn.

MARTHA: Ach, lieverd...

BASTIAAN: Maar jij...

MARTHA: Ja, lieverd?

BASTIAAN: Jij snurkt. En je hond snurkt. En ik lag wakker.

MARTHA: O, Bastiaan, wat vind ik dit nu vervelend. Maar ik beloof je,

als je vannacht...

BASTIAAN: Vannacht kan ik niet, dat weet je heel goed.

MARTHA: Kan je niet zeggen dat je weer naar Amsterdam moet voor...
wat was het ook weer voor cursus?

BASTIAAN: "Politie en Geweld Binnen het Huwelijk"

MARTHA: Zeg je dat toch.

BASTIAAN: Die cursus wordt alleen op dinsdagavond gegeven en dat
weet ze duvels goed. (*PIEN, met hockeystick op van linksvoor.*
MARTHA ziet haar)

MARTHA: (*sist*) Dekken! (*trekt BASTIAAN naar de vloer van het
bordes*)

BASTIAAN: Dekken? Nu?

MARTHA: Pien! (*wijst*)

(*BEIDEN liggen plat op het bordes. PIEN loopt met de stick droog
oefenend over naar rechts, af*)

BASTIAAN: (*fluistert*) Ze gaat naar het hockeyveld. Trainen.

MARTHA: Zo vroeg al?

BASTIAAN: (*voorzichtig overeind*) Daarna gaat ze naar fitness, daarna
judo of tennis of harakiri, weet ik veel. Elke dag staat ze om half zeven
op. TV aan. Nederland in beweging. Naast bed.

MARTHA: En in bed?

BASTIAAN: Is ze niet in beweging te krijgen. (*struikelt half, luid*)
Donders!

MARTHA: St. (*kijkt en wijst*) Zij van nummer 5 is ook altijd vroeg op.

BASTIAAN: Ik viel bijna. Te weinig slaap gehad.

MARTHA: Dat is het niet, Bastiaan, je hebt je laarzen verkeerd om.

BASTIAAN: (*gaat op een trede zitten, verwisselt zijn laarzen*) Ik heb na
liggen denken.

MARTHA: Over ons, Bastiaan?

BASTIAAN: Nee, over haar van nummer 5.

MARTHA: Opoe Haverklap...

BASTIAAN: Alle donders! (*plotseling woedend*) Dat Bosrust haar heeft
laten gaan!

MARTHA: Onbegrijpelijk! Ze is geen spat veranderd. Maar je laat het
er toch niet bij zitten? Laat me je helpen... (*helpt hem met uit- en
aandoen van de laarzen*) Je weet wat die achtertuin voor me
betekent. Dat mens laat het alleen maar verrommelen. En ze huurt
het, van de gemeente!

BASTIAAN: Ik ga stappen ondernemen!

MARTHA: Heb je het met haar besproken?

BASTIAAN: Met Pien?!

MARTHA: Nee!!

BASTIAAN: Au! M'n been hoeft niet verwisseld!

MARTHA: Ik bedoel met de burgemeester. Met Anna de Gier.

BASTIAAN: *(weert MARTHA's hulp af)* Ik doe het verder zelf wel. Ja, natuurlijk heb ik het met haar besproken. Zij zou contact opnemen met de inrichting.

MARTHA: De Gier weet toch niets van onze plannen met nummer 5?

BASTIAAN: Je bedoelt *jouw* plannen.

MARTHA: Hij daar van nummer 7 heeft ook zijn zinnen op nummer 5 gezet.

BASTIAAN: Dat weet ik toch.

MARTHA: En je weet ook dat hij en Anna... Heel stiekem...

BASTIAAN: Wat ziet ze in die omhooggevalen zuipschuit!

MARTHA: Meneer wenst een zwembad in die tuin!

BASTIAAN: Vol whisky, neem ik aan.

MARTHA: Maar ik wil die tuin. De gemeente moet dat huisje slopen, het is een krot. Stel je 'ns voor, Bastiaan, een grote serre hier opzij en een wintertuin achter huis. Wat dat ook voor de bronchitis van Topsy kan betekenen. Weet je dat hij daarom snurkt? *(BASTIAAN staat, stamp op de trede om de voeten goed in de laarzen te krijgen)* Dat mag ik toch zo graag zien, jouw heerlijke mannelijke drift.

BASTIAAN: Martha, ik ga.

MARTHA: Het is goed, liefje. *(kijkt rond)* De kust is veilig.

BASTIAAN: Zeg, je bent niet bij de kustwacht! Zo stiekem hoeft het nu ook weer niet! *(kust haar vluchtig, slaat de kraag nog wat meer op, sluipt naar rechtsvoor, af)*

MARTHA: Heerlijk held van me. *(werpt nog een blik op het huisje van Opoe)* Hoe zal dit er over een jaar uitzien? *(gaat naar binnen, de hond jankt)* Topsy! Het vrouwtje is er weer! Helemaal alleen voor jou. *(af, de hond stopt. Kort daarop horen we links een voordeur opengaan. RODERICK verschijnt op het bordes, gekleed in kamerjas, glas whisky in zijn hand. Hij beweegt zich iets onvast en probeert om niet met dubbele tong te spreken. Hij kijkt rond)*

RODERICK: Annaliefje...

ANNA: *(nog uit zicht, kortaf)* Ja!

RODERICK: De kust is veilig hoor.

ANNA: Ik kom.

RODERICK: Geen hond te zien. Zelfs Topsy niet.

ANNA: *(op, ook zij is zo gekleed dat ze niet gemakkelijk herkend wordt, draagt een zonnebril en hoed)* Topsy? Heb je het over die hond of over jezelf?

RODERICK: Ik ben niet tipsy, Annaliefje.

ANNA: Daar denkt Annaliefje heel anders over.

RODERICK: Ik weet altijd heel goed wat ik doe.

ANNA: Altijd? Vannacht was je nergens toe in staat!

RODERICK: O...

ANNA: De hele nacht heb je lamlendig naast me gelegen, uit al je poriën dampte pure alcohol. Dit gaat niet langer zo, Roderick.

RODERICK: Annaliefje...

ANNA: En noem me geen Annaliefje als je dat niet meent.

RODERICK: O, maar ik heb je lief, Anna, met heel mijn wezen. Ik ben toch je bloedeigen Rodjeknor.

ANNA: Waarom drinkt Rodjeknor dan als hij weet dat ik kom? Waarom drink je überhaupt?

RODERICK: Vanwege... ja, de spanning.

ANNA: Je bent bang dat je tekortschiet!

RODERICK: Te kort?

ANNA: De meeste mannen schieten tekort. En al helemaal als ze aangeschoten zijn. Dan gaan ze nog meer drinken. Die vicieuze cirkel gaan wij doorbreken, Roderick!

RODERICK: *(luistert half)* Gezellig...

ANNA: Je luistert niet!

RODERICK: Ik dacht aan haar van hiernaast.

ANNA: Denk jij op dit moment aan Martha Muysch?

RODERICK: *(griezelt)* Dat mens met mormeltje Topsy. Hu!

ANNA: Je zit in over haar van nummer 5!

RODERICK: Opoe is weer terug.

ANNA: Dat hoef je mij niet te vertellen. Ik heb gister uren aan de telefoon gehangen om de directrice van Bosrust te pakken te krijgen. Maar dat heb ik je gisteravond allemaal verteld.

RODERICK: O...

ANNA: Maar dat bericht is misschien niet door je alcohol dampen heen gedrongen. Man, man, wat zie je er uit! Afgeleefd! En niet omdat je een hartstochtelijke nacht achter de rug hebt.

RODERICK: Die nachten komen wel weer, heus, Anna, heus. Je weet dat ik het wel kan.

ANNA: Je kan het wel. *(toch wat vertederd)* Daarom kom ik ook nog steeds.... Rodjeknor.

RODERICK: O, Annaliefje... Die tuin! Had ik nu maar dat zwembad. En de serre natuurlijk. Zij moet weg, Anna, zij moet weer weg.

ANNA: Roderick!

RODERICK: Annaliefje?

ANNA: We spreken dit af: ik zorg ervoor dat zij weer opgenomen wordt en jij belooft..

RODERICK: O, ik heb er alles voor over! Die tuin...

ANNA: Jij belooft dat je stopt met drinken.

RODERICK: O.

ANNA: Zo niet dan bemoei ik me niet meer met deze zaak. En niet met jou!

RODERICK: Maar dan gaat zij van nummer 3 met die tuin strijken! Je weet dat ze met de commissaris vrijt?

ANNA: Natuurlijk weet ik dat. Iedereen weet dat. Alleen Pien Vandonderen weet dat niet.

RODERICK: Dat is toch zijn hockeywifje?

ANNA: Zij weet het nòg niet... *(vals lachje)* Roderick, het is heel eenvoudig: jij stopt met drinken en dat zwembad komt er.

RODERICK: En die commissaris dan?

ANNA: Ik sta aan het hoofd van de Gemeentelijke Politie. Ik zal Bastiaan Vandonderen op zijn plicht wijzen. En dat is boeven vangen!

RODERICK: Die inbreker? Is daar nog nieuws over?

ANNA: De man heeft in zo'n tien huizen ingebroken en in tien bedden geslapen! Maar er wordt niets vermist. *(loopt treden af)*

RODERICK: Anna? Als ik nu niet meer drink?

ANNA: Ja?

RODERICK: Zullen we ons dan...?

ANNA: Van verloven kan geen sprake van zijn. Ik hoor de oppositie al! Belangenverstrengeling! We houden dit stil. *(linksvoor, af)*

RODERICK: Be-lan-gen-ver-streng-e-ling.*(kijkt naar het glas in zijn hand)* Morgen begin ik met stoppen. *(naar zijn voordeur, af)*

einde scène 1

Scène 2

Opoe Haverklap, het schot en de inbreker

Dezelfde zonnige zomermorgen, een half uur later. Geen mens te zien. Vogels zingen. Een pistoolschot vanuit "De Haverklap". Vogels vliegen verschrikt op. Een hond slaat aan. Dan is het doodstil. De bovendeur gaat wijdopen. OPOE's gezicht verschijnt, kijkt naar links en rechts, verdwijnt, onderdeur gaat ook open. Direct daarop komt ze weer naar buiten, sleept het slappe lichaam van een jongeman, SJOERD, het tuintje in. In één hand heeft ze een pistool, met de andere veegt ze haar voorhoofd af. Ze gaat op de bank zitten uitblazen. MARTHA haastig op van rechts, bijna van de treden vallend, ze is zo van haar kaptafel weggerend.

MARTHA: *(in paniek, buiten adem)* Wat was dat?! Wat is er gebeurd?!

OPOE: Ah, goeiemorgen Martjebuur.

MARTHA: Wat... wat...?!

OPOE: *(valt in)* Wàt een heerlijk weertje, niet? Geen wolkje aan de lucht...

MARTHA: Dat schot!

OPOE: Alles ademt rust en vrede. *(kort keffen van een hond)* Behalve Topsy dan.

MARTHA: *(roept)* Topsy! Lieverd! Vrouwje is hier! *(het geblaf stopt, tot OPOE)* Topsy is ook zo vre-se-lijk geschrokken!

OPOE: En het vrouwje ook, zo te zien.

MARTHA: U niet dan? U niet dan?

OPOE: O, jawel.

MARTHA: Het geluid kwam hier vandaan!

OPOE: Ja.

MARTHA: Wat was dat, dat geluid?

OPOE: Je zei het zelf al, een schot.

MARTHA: Toch een schot?!

OPOE: Een schot.

MARTHA: Een schot... U bedoelt dat er geschoten is?

OPOE: Ja.

MARHA: Geschoten! Hier!

OPOE: Ja, daar hoor je nog 'ns van op, hè, Martjebuur.

MARTHA: U moet 'ns ophouden met dat "Martjebuur"!

OPOE: Jij bent toch Martjebuur.

MARTHA: Zo'n benaming is niet van deze tijd.

OPOE: O ja. Een schot is natuurlijk veel meer iets van deze tijd.

MARTHA: Dat schot! O, o, het dreunt nog helemaal na in mijn hoofd!

Verschrikkelijk! Ik vind het ver-schrik-ke-lijk!!

OPOE: Ja, je ziet er ook ver-schrik-ke-lijk uit.

MARTHA: Wat gaat deze buurt achteruit! Hollend!

OPOE: O, daar sta ik nooit zo bij stil, Martjebuurt.

MARTHA: Martha! Mevrouw Martha Muysch. Maar daar had ik het helemaal niet over.

OPOE: Je had het over de buurt en dat die o, o, o, zo achteruit holt. *(PIEN met tennisracket op van links, verbeterd zonder bal haar backhand oefenend. MARTHA schuilt weg achter OPOE)* Onderweg naar Wimbledon, Pien? Aan wie denk je als je die bal straks een mep geeft? Aan de commissaris? *(PIEN loopt door, kijkt niet, OPOE draait van links naar rechts, MARTHA achter haar rug draait mee)* Doet u Bastiaan de groeten! *(PIEN af)* Van ons allebei! *(tot MARTHA)* De buurt gaat hollend achteruit, ze zeggen je niet eens meer goeiedag.

MARTHA: *(schijnheilig)* Was dat mevrouw Vandonderen?

OPOE: Ja, van boven en van onderen.

MARTHA: Ah!

OPOE: *(tikkeltje vals)* Kent u haar goed? Of meer via via. Of meer op een andere manier...

MARTHA: *(valt haar in de rede)* Heeft u de krant gelezen? Over al die inbraken! En dat in onze buurt! En nou wordt er ook al geschoten! Hier! In onze straat! Zoiets gebeurde hier vroeger nooit. Iedereen smijt nu ook zijn vuil maar op straat.

OPOE: Of draait drollen in mijn achtertuin.

MARTHA: Topsy heeft het aan haar darmpjes. Trouwens, sinds u terug bent heeft u nog niks aan uw achtertuin gedaan.

OPOE: Ik ben nog maar een paar dagen thuis.

MARTHA: *(ziet nu pas SJOERD liggen, verbijsterd)* Oh!..... Daar ligt iemand!

OPOE: Rustig laten liggen.

MARTHA: Wat... wat doet-ie daar?

OPOE: Misschien heeft hij het ook aan zijn darmpjes. Of hij denkt dat-ie een paddenstoel is. Die mensen heb je. Waar jullie me hadden opgeborgen was een jongeman die dacht dat hij Doornroosje was.

MARTHA: Wij hebben u niet opgeborgen!

OPOE: Laten opbergen.

MARTHA: Door de bevoegde instanties... U haalde ook maar alles en iedereen in huis en...

OPOE: *(valt in)* Doornroosje sliep in Bosrust in de kamer naast me. Aan de andere kant was de kamer van "de Lucifer". Die sliep nooit. Die bleef maar met zijn kop langs de muur strijken. Om een vlammetje te

maken. 't Lukte nooit.

MARTHA: Mevrouw Haver!

OPOE: Ik ben geen "mevrouw", je kan buurvrouw Haver zeggen of "Hé, jij daar" of zeggen wat iedereen zegt: Opoë Haverklap.

MARTHA: Die man..!

OPOE: Ja, die man. Als enige lucifer in zo'n knots van een inrichting. Echt zielig als je bedenkt dat iedereen tegenwoordig een aansteker gebruikt.

MARTHA: Mevrouw...!

OPOE: Uh Uh!

MARTHA: Buurvrouw Haver.

OPOE: Zeg toch maar Opoë Haverklap.

MARTHA: Die man daar...

OPOE: Lucifer is bij leven nooit tot ontbranding gekomen. Maar, en dat was wel weer leuk voor hem, hij is na z'n dood wel gecremeerd.

MARTHA: Ik bedoel die man daar in uw tuin... hoe lang ligt-ie daar al?

OPOE: Die? Tja. Gister lag-ie er in elk geval nog niet.

MARTHA: Maar... maar.... (*staart OPOE aan*) Maar u heeft een... Dat schot! Was u...?

OPOE: (*wuift met het pistool*) Ja, wat geeft dat een knal zo'n schot? Mijn oren suizen er nog van. En mijn hele arm tintelt en trekt...

MARTHA: (*angstig*) Doe dat ding weg alstublieft!

OPOE: Kom, kom, je hoeft niet bang te wezen.

MARTHA: Maar dat... dat die... dat die dan... maar die daar dan? (*wijst weer naar SJOERD*) Is... is-ie dood?

OPOE: Echt weer wat voor jou, Martjebuurt, om gelijk weer het ergste te denken.

MARTHA: Maar hij beweegt niet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto